

مطالعات و تحلیل پارچه‌های قاجار از منظر نقوش گیاهی و کاربرد آن در طراحی پارچه مینی اسکارف

گروه طراحی دوخت، دانشکده هنر و معماری، مؤسسه آموزش عالی آپادانا،
شیراز، ایران

سهیلا شهبازی بهلولی *

چکیده

در این پژوهش پی بردن به معنای نمادین و تأثیرگذار نقوش گیاهی منسوجات قاجار مد نظر بوده است. در حالی که نقوش در دوره‌های متفاوت تاریخی همواره دارای ویژگی‌هایی بوده‌اند که زمینه درک صورت نمادینشان را فراهم می‌آورد اما در نگاه کلی به سبب ترکیب یکنواخت نقوش، این ویژگی‌های نمادین مورد توجه واقع نمی‌شوند در صورتی که هر کدام از این نقوش دارای معنایی مفهومی می‌باشد. بررسی نقوش گیاهی کار شده در پارچه‌های دوره قاجار و استفاده از این نقوش در طراحی پارچه اسکارف از اهداف این پژوهش می‌باشد. به همین سبب در این پژوهش به تجزیه و تحلیل و طبقه‌بندی این نقوش پرداخته شده است. تحقیق حاضر تاریخی، توصیفی و کاربردی می‌باشد و با روش تحلیل نقش‌مایه‌های موجود در پارچه‌های این دوره به عنوان یک تحقیق کیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. همچنین محقق بر اساس یافته‌های نظری خود به این نتیجه رسید که در حال حاضر طراحان پارچه می‌توانند نگاه نافذتری به نقوش تاریخی ایران کهن داشته باشند و این نقوش اصیل و زیبا را با نگاهی نوآورانه به صنعت پارچه رهنمون سازند و بدین وسیله در شناسایی هویت ایرانی به جهانیان با استفاده از صنعت چاپ پارچه گامی مؤثر در این رابطه بردارند.

کلیدواژه‌ها: قاجار، نقوش گیاهی، طراحی پارچه

مقدمه

ابتکار و مهارت ایرانیان در صنعت بافندگی از قدمتی بسیار برخوردار می‌باشد. این هنر در کشور کهن ایران قدمتی بالا دارد و همواره دارای کاربردهای فراوانی بوده است و در هر دوره تاریخی بنا بر سیاست و اقتصاد هر حکومتی به‌مانند هنرهای دیگر دستخوش فراز و فرودهایی می‌شده است. بنابراین هنر نقش و طرح پارچه از جمله هنرهایی می‌باشد که در دنیای امروز به مطالعه جدی و وسیع نیازمند است. این هنر در طی قرون متمادی انواع بی‌شماری از نقش‌ها بر روی پارچه‌ها به تصویر کشیده است (پوربهمن، ۱۳۸۶، ص ۲۹). مساله اصلی این پژوهش چگونگی طراحی نقوش گیاهی پارچه‌های قاجار به صورت مدرن در طراحی پارچه اسکارف بوده است و در نهایت پژوهشگر سعی در بررسی و شناسایی نقوش پارچه‌های دوره قاجار داشته به نحوی که بتواند با خلاقیت و نوآوری آن نقوش را در طراحی پارچه مدرنیت‌ه نماید. بنابراین استفاده از این نقوش به‌ویژه نقوش گیاهی در طراحی پارچه اسکارف از اهداف این پژوهش می‌باشد. در روش این پژوهش ابتدا مطالب نظری در مورد نقوش گیاهی منسوجات قاجار از منابع کتابخانه‌ای شامل کتاب‌ها، مقاله‌ها، پایان‌نامه‌ها و سایت‌های معتبر جمع‌آوری گردیده و سپس تعدادی از نقوش انتخاب و در نهایت با نرم افزار فتوشاپ به صورت طرح پارچه اسکارف به تصویر کشیده شد و در مرحله نهایی بر روی پارچه به چاپ رسید.

پیشینه پژوهش

امیرزاده (۱۳۸۹). در پایان‌نامه خود با عنوان "گرافیک نقوش پارچه‌های ایرانی از دوره صفوی تا پایان دوره قاجار" به بررسی، تحلیل و طبقه‌بندی انواع متفاوتی از نقوش پارچه‌های صفوی تا پایان دوره قاجار پرداخته است. لطفی پور و موسوی (۱۳۹۹). در مقاله‌ای با عنوان "بررسی تطبیقی نقوش پارچه‌های دوره قاجار با هخامنشی" به بررسی تنوع نقوش پارچه‌های آن دوره‌ها پرداخته و سعی در تحقیق و بررسی در مورد شناخت پارچه‌ها و نقوش مرتبط با هر دو دوره داشتند.

تقی پور و فهیمی صفا (۱۳۹۵). در مقاله‌ای با عنوان "بررسی تطبیقی نقوش پارچه‌های دوره سلجوقی با قاجار" به بررسی تطبیق و همچنین تاریخچه نقوش دوره‌های سلجوقی و قاجار پرداخته و این دو دوره را با یکدیگر از لحاظ صنعت پارچه و نقوش به کار برده شده در این دو دوره مورد بحث و بررسی قرار دادند.

مافی تبار (۱۴۰۰). در مقاله‌ای با عنوان "واکاوی معنای نمادین نقوش گیاهی در منسوجات عصر قاجار (مطالعه موردی: گل همیشه بهار، میخک، انار و زنبق) به بررسی سه نمونه از پارچه‌های دوره قاجار پرداخته و به این نتیجه رسید که آن‌ها با نهضت بازگشت ادبی و نقاشی آن دوره با مفاهیم فرهنگی ارتباطی مستقیم دارند و در این دوره کهن‌الگوی سرزندگی و حیات بر بستر پارچه تجلی پیدا نموده است.

ندکی (۱۳۹۵). در پایان‌نامه خود با عنوان "تحلیلی بر عناصر اصلی و نمادین در نقوش پارچه‌های اسلامی ایران (آغاز عصر صفویه تا پایان دوره قاجار) به این نتیجه رسید که بر اساس بررسی‌های انجام‌شده نقوش کار شده در پارچه‌های دوره صفوی، افشاریه، زندیه و قاجار و با توجه به تمامی متن پارچه طراحی شده و همچنین وجود عناصر هماهنگ با این نقش‌ها از لحاظ مفهوم و معنا چیزی به جز حضور اسطوره و نماد در نقوش این پارچه‌ها نمی‌توان یافت.

قاجار

قاجار نام دودمانی است که از سال ۱۷۹۴ تا ۱۹۲۵ خورشیدی بر کشور ایران فرمانروایی می‌کردند و تبار خود را از شخصی به نام "قاجار نویان" می‌دانند که از سرداران چنگیز خان به حساب می‌آمد. ایران در زمان این سلسله توانست با دنیای غرب ارتباط برقرار کند و تعدادی از دانشجویان ایرانی برای نخستین بار در این دوره جهت ادامه تحصیل به

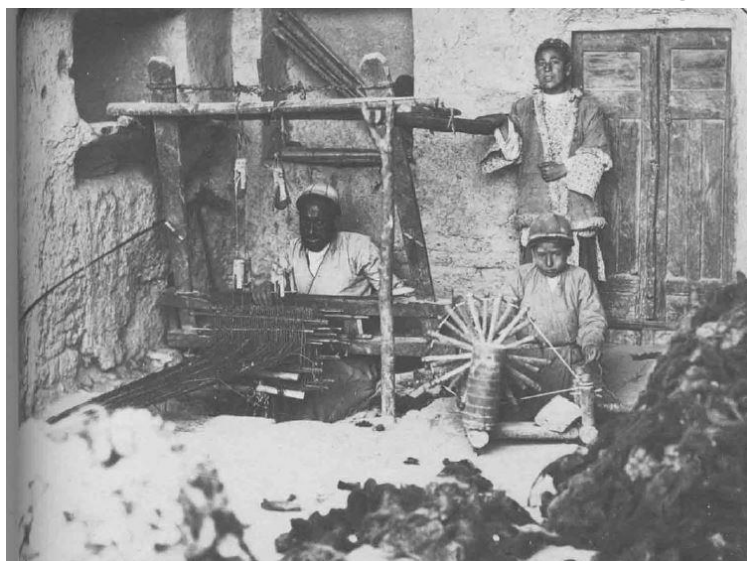
خارج از کشور فرستاده شدند. این فرمانروایی در نهایت با کودتای نظامی رضاخان در سال ۱۹۲۱ از قدرت برکنار شد و قدرت را بدون خونریزی واگذار کردند. پس از به سلطنت رسیدن رضاشاه، وی بسیاری از وزرا و سفیرهای دولت قاجار را به استخدام حکومت درآورد که این روند تا پایان حکومت پهلوی ادامه داشت (رنجی، ۱۳۹۷، ص. ۸).

تاریخچه نقوش و طراحی روی پارچه در جهان

هنر بافندگی را باید از کهن‌ترین هنرها دانست که بشر را در برابر آسیب‌های عوامل طبیعی وی محفوظ نگه می‌داشت به همین سبب بشر اولیه ابتدا از پوست حیوانات برای پوشش خود استفاده می‌نمود و بعدها بافت پارچه را فراگرفت و به تدریج در این صنعت پیشرفت نمود (لطفی پور و موسوی، ۱۳۹۹). کهن‌ترین پارچه در کشور باستانی مصر در خرابه‌های شهر ممفیس کشف شده است همچنین در مقبره تحوطمس چهارم و توت عنخ آمون نیز پارچه‌های ارزشمندی کشف شده که به رنگ ارغوانی و سبز است و بر روی آن نقش گاو مقدس (آمن) به تصویر کشیده شده است (رضوی و طاهری، ۱۳۹۴).

مراکز نساجی در دوره قاجار

در این دوره کارگاه‌های معتبری در زمینه هنر پارچه‌بافی در یزد، اصفهان، شیراز، کرمان، اردبیل، رشت، قزوین و تهران فعال بودند که به بافت انواع پارچه مشغول بودند و تمام رونق این کارگاه‌ها به دلیل علاقه فتحعلی شاه به این هنر بوده است اما با تمام این توجهات تعداد این کارگاه‌ها به نسبت دوره صفوی کمتر بوده است و بر اساس گزارشات تعداد کارگاه‌های ابریشم بافی در دوران صفوی حدود هشت هزار کارگاه بوده است که بعدها در دوره محمد شاه این تعداد به هشتصد کارگاه افول پیدا کرد (تصویر ۱). (روح فر، ۱۳۹۱، ص. ۶). در دوره فتحعلی شاه در مازندران و گیلان در همه کارخانه‌ها ابریشم تولید می‌شد که از بهترین آن‌ها می‌توان به ابریشم شیروان اشاره نمود. در اصفهان، یزد و کاشان ابریشم شعر بافی بکار می‌رفت و در مشهد و کاشان تافته بافت می‌شد و در یزد دارایی و در یزد و اصفهان پارچه چهارخانه برای مصرف ملحفه بافته می‌شد (مونسی سرخه، ۱۳۹۶، ص. ۳۷). از دیگر پارچه‌ها باید به پارچه‌های ابریشمی (تصویر ۱) اشاره نمود که با وجود تعداد کم این کارگاه‌ها به دلیل واگیری بیماری در میان کرم‌ها، هنرمندان بافنده توانستند طرح‌های بدیع و زیبایی را رقم بزنند (غیبی، ۱۳۸۴، ص. ۵۸۶).

تصویر ۱- بافندگی یا نساجی در اصفهان در دوره قاجار (رنجی، ۱۳۹۷، ص. ۷۷).

از دیگر تولیدات این دوره باید به تافته ای سنگین و چین خورده همراه با نقش‌های بته و گل اشاره کرد (تصویر ۲). که با فاصله‌های زیاد از هم نقش شده‌اند و در کناره این پارچه‌ها قیطانه‌های فلزی به کار رفته است (امیرزاده، ۱۳۸۹، ص ۲۴)

تصویر ۲- پیراهن تافته، زربفت، ابیانه سده ۱۱ و ۱۲ واقع در موزه هنرهای تزئینی پاریس (پوپ، ۱۳۸۷، ص. ۱۰۸۶).

پارچه‌بافی و انواع پارچه در دوره قاجار

با بررسی پارچه‌های دوره قاجار مشخص شده است که پارچه‌های این دوره انواع پارچه‌های پنبه ای ضخیم، پارچه‌های ابریشمی، پارچه‌های زری، شال و ... را شامل می‌شود که برای نمونه در شهر اصفهان انواع پارچه‌های پنبه ای ضخیم، پارچه‌های زربفت و کالاهای پوست بره تولید می‌شود (تصویر ۳). (آوری و همکاران، ۱۳۸۷، ص. ۴۵۷). همچنین در شهر کرمان و مشهد انواعی از شال‌ها بافته می‌شد که از مرغوبیت بالایی برخوردار بود (تصویر ۴). و از نظر ارزش با شال‌های کشمیری برابری می‌کرد، اما با قیمتی ارزان‌تر بر مشتریان عرضه میشد و در شهر یزد نیز پارچه زربفت و شال منحصر به فردی به نام "شال ابریشم" بافت می‌شد که برای تهیه رنگ‌های آن از گل زعفران، روناس، پوست انار، نیل و زاج کبود بهره می‌بردند (عیسوی، ۱۳۶۹، ص. ۴۲۹).

رستم الحکما که از منشیان اوایل قاجار است در مورد منسوجات مورد استفاده آن دوره عنوان می‌نماید که لباس سمور، سنجاب، خز و زربفت ویژه وزیران و درباریان است و اهل تجارت و علم، عبا و کلیچه و پوستین بر تن می‌نمایند و پوشاک مورد استفاده دهقانان سراپا ریسمانی یعنی کرباس و قدک می‌باشد و زنان دهقان نیز قدک، کرباس و کجینه و علفی بر تن می‌نمایند در حالیکه فرش منزل دهقانان بافته شده از حصیر است (آدمیت، ۱۳۹۷، ص. ۵۳). صنعت شال بافی در زمان حکمرانی امیر کبیر از رونق بسیاری برخوردار بود (تصویر ۳) اما این صنعت بعد از مرگ وی رو به افول رفت و شال‌های کشمیری با قیمت کمی به کشور وارد شد و در مقابل مواد خام این شال‌ها به کشور هند فرستاده و فروخته شد (کرزن، ۱۳۴۷، ص. ۲۳۰).

تصویر ۳- دو بانو در دو طرف حوض، مخمل ابریشمی بر زمینه اطلس نقره ای، ایران، اوایل سده یازده، تورنتو (امیرزاده، ۱۳۸۹، ص ۲۴).

تصویر ۴- شال کرمان (www.iranantiq.com)

قلمکارهای اصفهان و شال های کرمان از کیفیت و جذابیت بالایی برخوردار بودند این منسوجات بسیار به نمونه های هندی و کشمیری نزدیک بود پارچه های ابریشمی از کشور روسیه به ایران وارد می شدند که همین امر بافت شالهای ابریشمی را به افول کشاند و در برابر واردات بافته های ابریشمی چیزی که صادر می شد ابریشم خام بود. همچنین در کارخانجات کشور لهستان نیز شالهای ابریشمی به روش ایرانی بافت می شد که بسیار مشابه تولیدات ایرانی بود و تنها در گوشه شال با خط روسی علامت کارخانه سازنده ثبت شده بود (رنجی، ۱۳۹۷، ص ۷۷). در این کارخانجات انواع مختلفی از شال های کمری تولید می شد که بسیار به محصولات ایرانی شبیه بود. تا زمان سلطنت ناصر الدین شاه بافت پارچه های زری بسیار رایج بود و بعد از آن به علت واردات پارچه های ابریشمی روسیه به ایران متروک شد (دالمانی، ۱۳۶۳، ص ۴۴۰).

همچنین می توان انواع پارچه های ترمه پشمی را نام برد که نقوش آنها به نقوش اوایل دوره صفوی بسیار شبیه بود و رنگ ترمه جز پر مصرف ترین و مهم ترین رنگ ها به حساب می آمد که طیف رنگ آبی روشن تا سرمه ای را در بر می گرفت. ترمه در انواع و اندازه های مختلف مانند رویه لحاف، سفره، شال، جانماز و چارقد بافت می شد. نقوش ترمه نیز شامل نقوش بته جقه چهار شاخه ای، بته و طوطی، نسترن، شاه عباسی، شاخ گوزنی، بته جقه ای و بندی بوده که از انواع متفاوت ترمه محسوب شده و در این دوره رواج داشت و از نمونه های آن می توان به موارد زیر اشاره نمود (طالب پور، ۱۳۸۶، ص. ص ۱۵۶-۱۴۷).

شال راه راه

شال چارقدی

شال کشمیری

شال کرمان

شال یزدی

پارچه‌های زری تا زمان سلطنت ناصرالدین شاه تولید می شد اما پس از وی این هنر رو به افول نهاد. همچنین پارچه‌های مخمل ابریشمی ممتازی نیز در شهر کاشان بافت می شد که «حسین قلی خانی» خوانده می شدند از بهترین پارچه‌های آن دوره مخمل ایرانی بوده است و پارچه‌های شال ابریشمی با شکل های نخل گلدانی که با نخ های زربافته و سیم بافته می شدند رواج داشت (تصویر ۶). و منسوجی لطیف با نقش های درهم پیچیده و ریز که قلمکار نام داشت بسیار مورد پسند عموم بود (امیرزاده، ۱۳۸۹، ص. ۲۱).

تصویر ۵-کت ابریشمی تافته، ایران قرن ۱۹ و ۱۸
(Harrus, 1993, p.85)

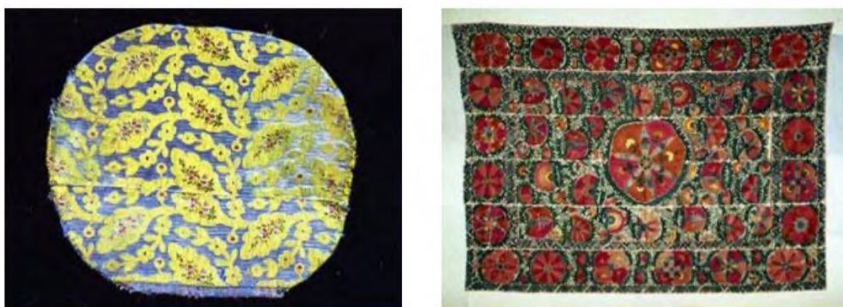

تصویر ۶- پارچه ابریشمی با بافت مرکب با تارهای فلزی، ایران
(Harrus, 1993, p.85)

از دیگر پارچه‌های این دوران باید به پارچه مخمل اشاره نمود که یک نوع پارچه ابریشمی یا نخی می‌باشد که یک سمت آن دارای پرزهای لطیف و نزدیک به هم و روی دیگر آن صاف است. پیچیدگی روش بافت، تنوع طرح‌های زیبا و پر نقش و نگار و مواد اولیه مرغوب را می‌توان از ویژگی‌های این پارچه‌ها دانست (روح فر، ۱۳۸۰، ص. ۴۰).

نقوش پارچه‌های دوره قاجار

از ویژگی‌های اصلی پارچه‌های دوران قاجار باید به تقلید آنان از آثار بر جای مانده از روزگاران باستانی ایران زمین اشاره نمود که از آن جمله باید به دوره ساسانی اشاره کرد. نقش‌های به کار رفته در این دوره را می‌توان به نقش‌های هندسی، حیوانات و گیاهان تقسیم بندی نمود در این دوره استفاده از نقوش گیاهی و هندسی اهمیت بسیاری داشت و در تزئین پارچه‌ها به کار می‌رفت (فریه، ۱۳۷۶، ص. ۵۱۷). همچنین در پارچه‌های دوره قاجار موضوع نقش پردازی از تنوع زیادی برخوردار نبوده است به صورتی که نقش انسانی تقریباً از زمینه منسوجات این دوره رخت بر بسته و تنها در مواردی به وسیله عملیات تکمیلی مانند سوزن دوزی و قلمکار بر متن پارچه نقش می‌بست و علت این امر به این سبب بود که این نمونه نقوش از ظرافت خاصی بهره می‌برند و به سبب هزینه گزافی که بابت مواد اولیه گرانتر، زمان بیشتر و استفاده از نیروی کار افزون تر در بافت این نقوش متحمل می‌شدند ترجیح خود را بر نقوش هندسی و گیاهی قرار دادند (تصویر ۷). (روح فر، ۱۳۹۱، ص. ۴۱). در بافت نقوش جانوری نیز می‌توان اذعان نمود که این گونه نقوش به چندین شکل در نقوش پارچه به کار برده می‌شدند و یا نقش پرندگانمانند طاووس و باز که به شکل هنر ایران کهن به صورت سراسری سطح پارچه را زینت می‌بخشیدند (مافی تبار، ۱۴۰۰).

تصویر ۷- نقوش پارچه‌های قاجار (انتیگهاوزن، ۷۹).

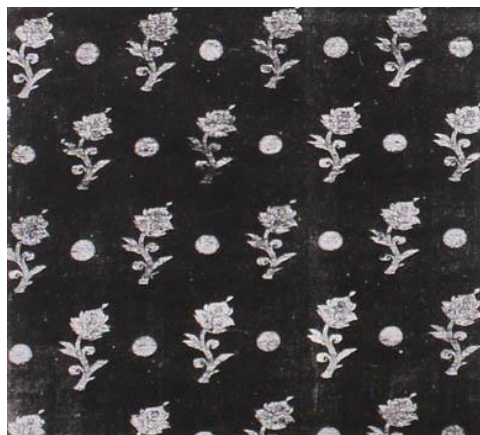
نقوش گیاهی

نقوش گیاهی در پارچه‌های قاجار

در مورد کاربرد این نقوش در پارچه ایرانی در دوره قاجار باید اشاره نمود که نقوش گیاهی این دوره شامل انواع درختان و گلها به شکل چکیده نگاری و در عین حال آذین‌گری است و این هنر از قبل از اسلام تا اواخر دوره قاجار پابرجا بوده است و در بیشتر موارد این نقوش گیاهی با انواع نقوش حیوانی، انسانی و اسطوره‌ای ترکیب شده‌اند و گاهی در نقوش گیاهی علاوه بر نقش زینتی باید از مفاهیم نمادین هنر و فرهنگ ایرانی نیز صحبت کرد؛ مفاهیمی مانند عبور از جهان مادی، باغ عدن، سرچشمه حیات و زندگی، خوش‌یمنی و برکت، استقامت و پایداری، ایثار و خوشی که البته این موارد کاملاً بستگی به نوع کاربرد آن دارد (زابلی نژاد، ۱۳۹۰، ص. ۱۰۵).

در این دوره نقوش گل و گیاه به وفور استفاده می‌گردید که از آن جمله می‌توان به نقش گل سرخ، شاه عباسی، میخک و گل معروف به فرنگی اشاره نمود که در تزئین پارچه به کار برده می‌شده است. همچنین برگ‌های باریک

و بلند کنگره دار مکتب تبریز هم بسیار در این دوره کاربرد بسیار داشته و برای تزئین پارچه به کار برده می شده است (تقی پور و فهیمی صفا، ۱۳۹۵، ص. ۸). بخش عمده نقش‌های به کار رفته در پارچه‌های افشار، قاجار و زند را نقش مایه های گیاهی تشکیل می دهد که نقوش اسلیمی، بته جقه ای، انواع گل ها مانند نرگس، گل سرخ و نیلوفر و ختایی ها می باشند این گل های کوچک به صورت متقارن تکرار شده اند و به صورت تکی و یا افشانه ای از گل در بیشتر ترکیب بندی این دوره ها به خصوص دوره قاجار به کار رفته اند (تصویر ۸). (ندکی، ۱۳۹۵، ص. ۱۰۵).

تصویر ۸- زربفت زمینه سبز، یزد، احتمالاً سده ی ۱۲ هجری قمری، مجموعه آکرمین و پوپ (پوپ و آکرمین، ۱۳۸۷).

طرح افشان و گردان (اسلیمی - ختایی)
نقش ختایی برگرفته شده از طبیعت، مانند غنچه ها و گل ها می باشد (تصویر ۹). اما این امر در اسلیمی برگرفته شده از طبیعت نمیباشد بلکه به شکل خلاصه و تغییر یافته شده هستند (تامسن، ۱۳۹۴، ص. ۹۳).

تصویر ۹- نمونه ای از پارچه های دوره قاجار با نقش گیاهی (آرشیو موزه کاخ گلستان)

بته جقه

از دیگر نقش‌های رایج باید به نقش بوته اشاره نمود که از قدمت بالایی برخوردار می‌باشد و در انواع دست بافته‌ها به‌ویژه قالی، ترمه و قلمکار کاربرد داشته است. این نگاره به طرح بته جقه ای معروف است و به سبب پراکندگی در کاربرد و رونق و اعتبار طولانی در طول زمان دچار تغییر و تحولاتی شده است و به شصت مورد گوناگون درآمده است (ژوله، ۱۳۸۱، ص. ۳۳).

این نقش از نقوش رایج در دوره قاجار می‌باشد که گاهی به شکل تنها و گاهی به همراه دیگر نقش‌ها به کار برده می‌شود در مورد ذات این نگاره تفسیر و تحلیل‌های زیادی عنوان شده است. سیسل ادروارز در این باره می‌گوید «بته را می‌توان به آتش مقدس، زرتشت، کاج و تشبیه کرد ولی توضیح آن بسیار ساده تر از اینهاست و می‌توان آن را در نامی که ایرانیان به این طرح داده اند جستجو نمود. آن‌ها این طرح را بته می‌نامند که معنی لغوی آن یک دسته برگ است و شباهت زیادی به برگ دندانه دار دارد» (ادواردز، ۱۳۶۸، ص. ۱۷۶).

محققان بسیاری نقش مایه بته جقه را شکل تخلیص شده نگاره ی درخت سرو تصور می‌نمایند و در این باره سیروس پرهام معتقد است که «در اصل و اشتقاق نگاره ی بته جقه همواره اختلاف نظر بود اما باید گفت که بته در اصل سرو بوده است. سروی که تارک آن از باد خم شده و بر خلاف تصور رایج بیشتر به حکم فراوانی این نقش مایه در شال کشمیر از ایران به هند رفته است» (پرهام، ۱۳۷۱، ص. ۲۰۷). و همچنین یساوی بر این عقیده است که شباهت بسیار بته به درخت سرو که در ادبیات فارسی و نقاشی دارای جایگاه خاصی می‌باشد معقول به نظر می‌آید (یساوی، ۱۳۷۲، ص. ۱۲۴).

نگاره ی درخت سرو بعد از تغییرات گوناگون در گذر زمان تبدیل به نقش مایه بته جقه شده است. تورج ژوله در نقل از دکتر سیروس پرهام اینچنین می‌نویسد «سیر تحول سرو به بته فرایندی طولانی و پریچ و خم است و دست کم به سه مرحله قابل تفکیک است. مرحله اول منزلت خاص سرو به عنوان درخت مقدس و مظهر رمز مذهبی و نشانه ای از خرمی و همیشه بهاری و مردانگی است که به طور طبیعی ظاهر می‌شود و حالت تزئین ندارد. مرحله دوم، همزمان با نفوذ تمدن اسلامی و به تبع آن جداشدن سرو از ریشه‌های باستانی است. پس از اسلام، سرو توسط هنرمندان ایرانی و مسلمان به نگاره‌های تزئینی و تجویدی تبدیل شد. مرحله سوم که اوج درخشش این نگاره می‌باشد، در دوران زندیه و قاجار است که به مرحله کمال می‌رسد و به شکل کنونی بته جقه تبدیل می‌شود» (ژوله، ۱۳۸۱، ص. ۴۸).

نقش بته جقه چون بیشتر در پارچه ترمه در رنگ‌ها و طرح‌های متفاوت به کار می‌رود و این نقش همواره یادآور این پارچه ترمه می‌باشد (تصویر ۱۰). (ندکی، ۱۳۹۵، ص. ۱۰۹).

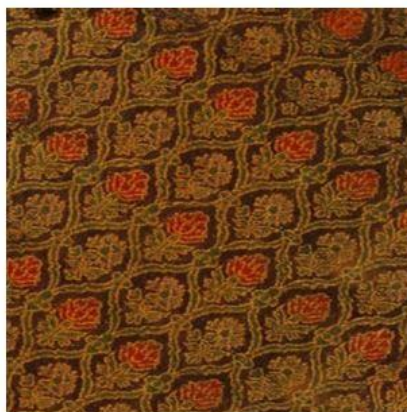

تصویر ۱۰- پارچه ترمه قاجار (آرشیو موزه کاخ گلستان)

نماد انار

این نماد همیشه مقدس بوده و نماد و نشانی از باروری آنها می باشد (تصویر ۱۱). (کریمی، ۱۳۸۱، ص. ۱۱۶).

تصویر ۱۱- پارچه با طرح خشتی و نقش گل های میخک و انار ، موزه ویکتوریا و آلبرت (لندن) (URL 1)

گل نیلوفر

از معروفترین کاربردهای نیلوفر می‌توان به استفاده از این نقش در فرش‌ها و بافته‌های ایرانی نام برد که به نقوش ماهی درهم یا هراتی هم خوانده میشود اساس این نقش برگرفته شده از دو برگ خمیده است که یک گل بزرگ یا همان گل نیلوفر درمیان آن جای گرفته است و پژوهشگران بر این عقیده هستند که این نقش اساس و ریشه اش در ایران باستان است و با اسطوره و افسانه‌های مرتبط با تولد مهر در ارتباط است (بلخاری، ۱۳۸۸، ص. ۹۲). این گل به شکل‌های متفاوت ترسیم می‌شود و شکل و شمایل گل شاه عباسی را هم در ذهن تداعی میکند (نامجو، ۱۳۹۲، ص. ۲۶). این گل در دوره‌ی زندیه و قاجار بیشتر به شکل انتزاعی به تصویر کشیده شده است (تصویر ۱۲). (ندکی، ۱۳۹۵، ص. ۱۶۶).

تصویر ۱۲- نقش نیلوفر در منسوجات قاجار (آرشیو موزه ی کاخ گلستان)

گل‌های چند پر (گل سرخ)

این گل‌ها در مرحله نخست یک نماد خورشیدی محسوب می‌شد و یا می‌توان آن را تجسم چندین خورشید یا همای خدای خاورمیانه دانست و در بعضی موارد نیز نماد ایشтар به حساب می‌رود (هال، ۱۳۹۰، ص. ۳۰۱)

گل سرخ پنج پر نماد خرد جهان و چهار پر نماد چهار بخش و شش گلبرگ به معنای کلان -جهان است (کوپر، ۱۳۹۲، ص. ۳۳۳). همچنین تعداد گلبرگ‌ها نماد مفاهیم دینی می‌باشد برای نمونه عدد چهار در معنای فلسفی خود به کمال ماده اشاره می‌نماید و یا در آیین زرتشت نیز مفاهیمی را در بردارد مانند تقسیم حیات یک دوره سال به چهار فصل که بهار؛ تابستان، پاییز و زمستان را در بر دارد و یا عناصر چهار گانه باد، خاک، آتش و آب. جهت‌های چهار گانه: خاوران (مغرب)، اباختران (شمال)، خراسان (شرق)، نیمروز (تصویر ۱۳). (جنوب). (بهزادی، ۱۳۶۷، ص. ۸۳۹).

تصویر ۱۳- نقش گل چندپر در منسوجات قاجار (موزه ملی ایران)

جدول ۲- انواع نقش گل چند پر در پارچه‌بافی دوره قاجار (نگارنده).

	نقش گل چند پر ، پارچه زربفت مخمل، فیتیله دوزی
	نقش گل چند پر بر منسوجات قاجار
	نقش گل چند پر بر منسوجات قاجار ، بخارا دوزی
	نقش گل های چند پر رشتی دوزی قاجار
	نقش گل های چند پر بر پارچه ساتن

انواع سرپوش زنان

انواع سرپوش زنان

انسان از روزگاران قدیم برای درامان ماندن از سرما و گرما از آن چیزی که در دسترس بود پوششی را برای خود تهیه می‌نمود. به تدریج با آگاهی یافتن از فنون ریسندگی و بافندگی به خوبی توانست ذوق و سلیقه خویش را در بافت انواع پارچه و دوخت طرح‌های متفاوت لباس به نمایش بگذارد به این صورت پدیده پوشاک به صورت پدیده‌ای فرهنگی نمود پیدا کرد. اکنون پوشاک فقط از آب و هوا، عوامل طبیعی و جغرافیایی تاثیر نمی پذیرد بلکه در واقع از مجموعه ای از عوامل اجتماعی، فرهنگی، باورهای دینی و غیردینی مردم، عوامل اقتصادی و همچنین نگرش‌های سیاسی تاثیر پذیر است. سرپوش‌ها از عمده ترین پوشاک در کشور ایران می باشند و در بین زنان و مردان ایران انواع متفاوتی از آن را می توان مشاهده نمود. (نظری داشلی برون، ۱۳۷۸، ص. ۱۸)

سرپوش زنان عبارت است از: کلاه، روسری، پیشانی بند، رخ پوشش، سربند، رو روسری، زیر روسری، گیسو پوش، کلاه روسری چادر.

انواع کلاه بر اساس جنس عبارت است از: پشم و کرک، پارچه، پنبه، چرم، کاغذ، نمد، چوب، حصیر، بافتنی از کاموا، فلز، بافتنی به صورت گلیم (همان، ص. ۱۹).

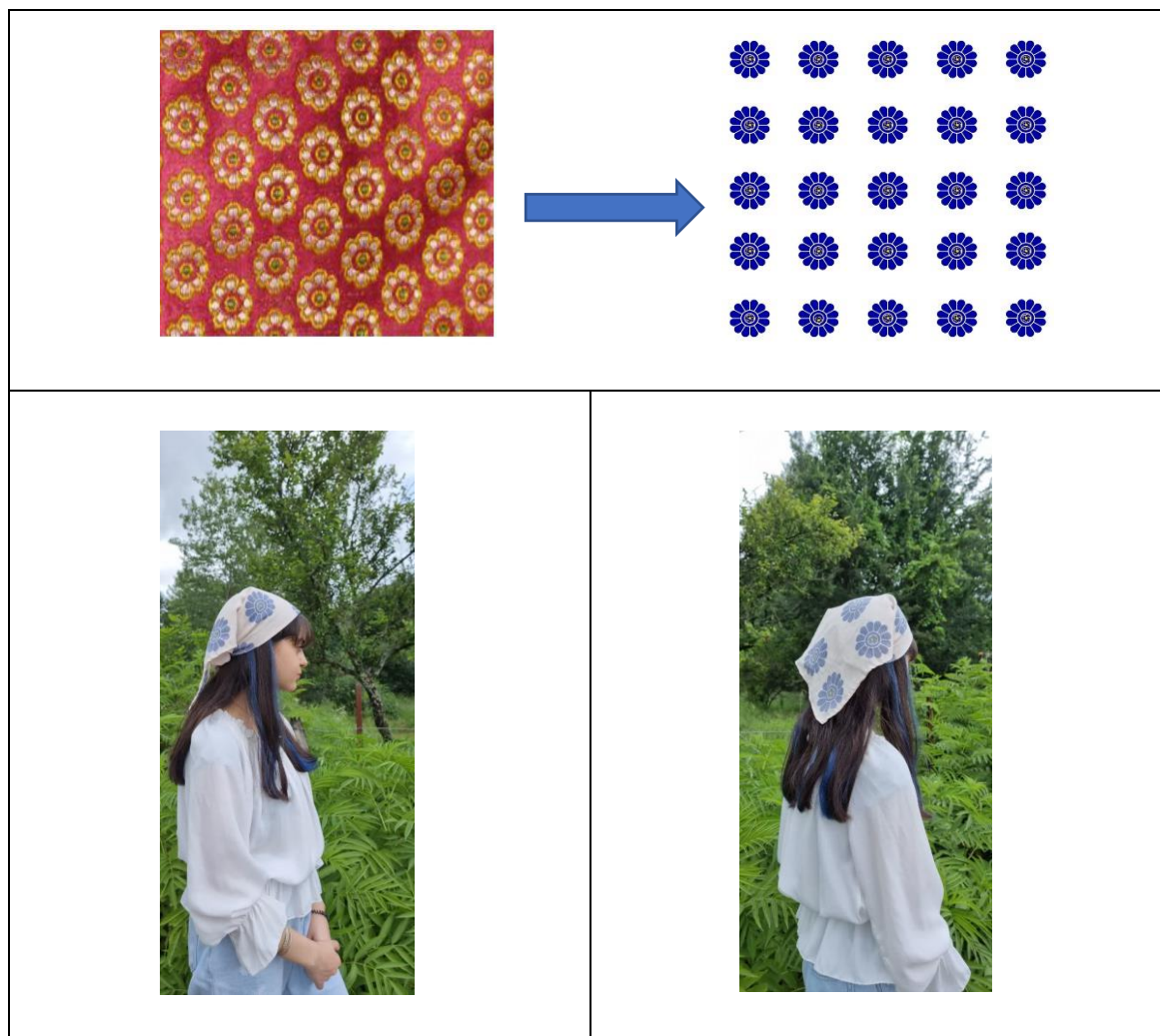
مینی اسکارف

مینی اسکارف یک نوع روسری کاربردی و کوچک می‌باشد که دارای شباهت بسیاری با دستمال سر یا باندا است اما به صورت کلی این دو اکسسوری دارای تفاوت هایی با یکدیگر می باشند. مینی اسکارف دارای ابعاد ۵۰×۵۰ یا ۷۰×۷۰ بوده و بیشتر دختران در سنین متفاوت از آن به عنوان تزئین سر یا نوعی پوشش مو مورد استفاده قرار می دهند (URL2))

یافته های تحقیق

در این پژوهش، محقق بر اساس یافته های به دست آورده از نقوش به کار گرفته شده در پارچه‌های دوره قاجار از میان نقوش مورد بحث و بررسی نقش گل چند پر را انتخاب نموده و سپس توسط برنامه فتوشاپ این نقش را با تغییر در تعداد گلبرگ ها از هشت به دوازده گلبرگ، تبدیل نوع راپورت بندی به صورت مستقیم و تغییر رنگ طرح اصلی به رنگ لاجوردی مورد طراحی قرارداد و در پایان این نقش را بر روی پارچه مربع شکلی با ابعاد ۵۰×۵۰ به عنوان پارچه اسکارف دخترانه به چاپ رسانده است.

جدول ۳- نمونه طرح اولیه و طرح نهایی ایده گرفته شده از نقش گل چند پر دوره قاجار

نتیجه گیری

با نگاهی اجمالی به پیشینه صنعت نساجی در کشور کهن ایران می توان این گونه استنباط نمود که بسیاری از نقوش به تصویر کشیده شده در منسوجات قاجاریه از دوره های ماقبل خود الهام گرفته اند و اسناد به دست آمده از این دوران نشان دهنده این مطلب است که استفاده از نقوش حیوانی، انسانی، گیاهی و هندسی در پارچه های قاجار کاربرد داشته است. امید است طراحان پارچه از این نقوش در طراحی های خود به شکلی نوین استفاده نموده و طرح های بدیع و جالبی را به جامعه جهانی عرضه دارند و با انجام پژوهش های بیشتر در زمینه هنرهای کاربردی این نقوش را مورد بررسی قرار داده و به شکل کاربردی در زمینه های متفاوت هنری به تصویر بکشانند که البته در این میان استفاده از نرم افزارهای گرافیکی و برداری به هنرمندان کمک بسیاری مینماید.

منابع

- ادواردز، سیسیل (۱۳۶۸). قالی ایران. ترجمه مهین دخت صبا. تهران: انتشارات فرهنگسرا.

- امیرزاده، مرجان (۱۳۸۹). گرافیک نقوش پارچه‌های ایرانی از دوره صفوی تا پایان دوره قاجار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هنر، تهران.
- انتیگهاوزن، ریچاردو؛ شاطر، احسان یار (۱۳۷۹). اوجهای درخشش هنر ایران، ترجمه: هرف عبداللهی، تهران: نشر آگه.
- آدمیت، فریدون (۱۳۹۷). امیر کبیر و ایران، تهران، انتشارات خوارزمی.
- آوری، پیترو؛ هامبلی، گاوین؛ ملویل، چارلز (۱۳۸۷). تاریخ ایران کمبریج (قاجاریه) ترجمه تیمور قادری، تهران، انتشارات مهتاب.
- بلخاری قهی، حسن (۱۳۸۸). اسرار مکنون یک گل (تأملی در مبانی حکمی نیلوفر مقدس در آیین و هنر شرق)، تهران: انتشارات فرهنگستان هنر.
- بهزادی، رقیه (۱۳۶۷). "شمار و تقدس آن در ایران باستان". چیستا. ۵ (۱۰).
- پرهام، سیروس (۱۳۷۱). دستبافته‌های عشایری و روستایی فارس. ج دوم: با همکاری سیاوش آزادی. تهران: انتشارات امیر کبیر.
- پور بهمن، فریدون (۱۳۸۶). پوشاک در ایران باستان، ترجمه هاجر ضیاء سیکارودی، تهران، امیر کبیر.
- تقی پور، پریسا؛ فهیمی صفا، ملیحه (۱۳۹۵). بررسی تطبیقی نقوش پارچه‌های دوره سلجوقی با قاجار، چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی، ۷ مرداد، ۹-۱.
- دالمانی، هانری رنه (۱۳۶۳). سفرنامه از خراسان تا بختیاری، ترجمه همایون فره وشی، تهران، نشر ابن سینا.
- رضوی، زمزم سادات، طاهری، محبوبه (۱۳۹۴). سیر تحول نقوش پارچه در ایران، اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی، (۴) ۱۱۵-۱۰۸.
- رنجی، فتنه (۱۳۹۷). خوانش طرحها و نقوش لباس عصر صفوی و قاجار بر اساس روابط بینامتنی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، موسسه آموزشی کمال الملک نوشهر.
- روح فر (۱۳۹۱). هنر پارچه‌بافی در دوره قاجار، تهران، آرمان شهر.
- روح فر، زهره (۱۳۹۱). هنر پارچه‌بافی دوره قاجار، چاپ یکم، آرمانشهر، تهران.
- زابلی نژاد، هدی (۱۳۹۰). مطالعه تطبیقی تصویری نقوش پارچه‌های دوره ساسانی و قاجار، نشریه کتاب ماه هنر، (۱۶۱). ۹۶-۱۰۸.
- ژوله، تورج (۱۳۸۱). پژوهشی در فرش ایران، تهران: یساولی.
- طالب پور، فریده (۱۳۸۶). تاریخ پارچه و نساجی در ایران، تهران، دانشگاه الزهرا.
- عیسوی، چارلز (۱۳۶۹). تاریخ اقتصادی ایران، ترجمه یعقوب آژند، تهران، انتشارات گستره.
- غیبی، مهر آسا (۱۳۸۴). هشت هزار سال تاریخ پوشاک اقوام ایرانی، هیرمند، تهران.
- فریه، دیبلو (۱۳۷۴). هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، نشر فروزان، تهران.
- کرزن، لرد (۱۳۴۷). ایران و مسأله ایران، ترجمه علی جواهر کلام، تهران، انتشارات سینا
- کریمی، سعید (۱۳۸۱). نمادهای آیینی، تهران، کتاب ماه هنر.
- کوپر، جی. سی (۱۳۹۲). فرهنگ نمادهای آیینی. ترجمه رقیه بهزادی. تهران: انتشارات علمی.
- لطفی پور، زیبا، موسوی، سیده زینب (۱۳۹۹). بررسی تطبیقی نقوش پارچه‌های دوره قاجار با هخامنشی، نخستین کنفرانس ملی پوشاک، طراحی پارچه و لباس.
- مافی تبار، آمنه (۱۴۰۰). واکاوی معنای نمادین نقوش گیاهی در منسوجات عصر قاجار (مطالعه موردی: گل همیشه بهار، میخک، انار و زنبق)، همایش جلوه‌های هنر و معماری مکتب زند و قاجار. دانشگاه شیراز.
- مونس سرخه، مریم (۱۳۹۶). پوشاک ایرانیان در عصر قاجار، چاپ یکم، الزهرا، تهران.
- نامجو، عباس؛ فروزانی، سید مهدی. (۱۳۹۲). "مطالعه‌ی نمادشناسانه و تطبیقی عناصر نقوش. منسوجات ساسانی و صفوی". فصلنامه هنر علم و فرهنگ. زمستان، (۱).

- ندکی، نرگس (۱۳۹۵). تحلیلی بر عناصر اصلی نمادین در نقوش پارچه‌های اسلامی ایران (آغاز عصر صفویه تا پایان دوره قاجار)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه علم و فرهنگ.
- هال، جیمز (۱۳۹۱). فرهنگ نگارهای نمادها در هنر شرق و غرب. ترجمه رقیه بهزادی. چ پنجم، تهران: فرهنگ معاصر.
- یساولی، جواد (۱۳۷۲). مقدمه ای بر شناخت قالی ایران، تهران: یساولی.
- نظری داشلی برون، ذلیخا (۱۳۷۸). اطلس مردم نگاری پوشاک ایران، مجله کتاب ماه هنر.
- Harris, Gennifer. (1993). 5000 years of Textiles. London: British Museum press.
- URL1: <https://collections.vam.ac.uk/item/O153897/dress-fabric-unknown/> (Access Date: 15/01/20`18).
- URL2: <https://www.digistyle.com/mag/style-with-mini-scarf>